

”TULKOON VALTAKUNTASI”

1. LUKU

Valtakunnan merkitys – Ihmisluokkia, joiden mieltä se kiinnittää – Luokkia, jotka ovat vihamielisiä sitä kohtaan, ja miksi he ovat sillä kannalla – Valtakunnan läheisyys – Sen taivaallinen ihanuus – Sen nykyinen pystyttäminen

TÄRKEIN tapahtuma maailman historiassa on Jumalan valtakunnan pystyttäminen ihmisten keskuuteen, Herran Jeesuksen ja hänen valittujen kanssaperillistensä, Evanke-liumiseurakunnan voittajain, käsiin. Tämän suuren tapahtuman, johon, kuten RAAMA-TUN TUTKIELMIEN edellisissä osissa on osoitettu, kaikki Jumalan lupaukset ja esikuvat osoittavat, näemme olevan ei ainoastaan hyvin lähellä, vaan välittömästi täytäntöön käymässä. Ei kukaan niistä, jotka ovat heränneet huomaamaan nämä asianhaarat, ja jotka oikein, tai vaikkapa osittainkin, ymmärtävät niitä, ja joiden sydämet ovat täydessä sopusoinnussa Jumalan suuren aikakausisuunnitelman kanssa ja jotka näkevät, että tämä valtakunta sovelluttaa Jumalan yleismaailmallista lääketä, huokaavan luomakunnan syntiä, kurjuutta ja kuolemaa vastaan, voi tuntea muuta kuin mahdollisesti sellaista mielenkiintoa sen pystyttämisestä, sen ajasta ja tavasta, että se nielee heidän kaikki muut harrastuksensa.

Kaikki, jotka empimättä luottavat sen rukouksen täyttymiseen, jonka Herramme itse opetti meidät rukoilemaan – ”Tulkoon valtakuntasi, tapahtukoon tahtosi maan päällä niinkuin se tapahtuu taivaassa” – tuntevat vilkkainta mielenkiintoa pyyntönsä täyttymiseen nähden, jos vain ovat rukoilleet sydämestä, hengessä ja totuudessa.

Saatamme nähdä, että maailmakin, jos se vaan saattaisi käsittää tämän valtakunnin oikean luonteen, kohta lausuisi sen tervetulleeksi, minkä se lopulta tekeekin, kauan etsit-tynä siunauksena, joka tuo mukanaan tuon kultaisen tuhatvuotiskauden kalliit edut, joita niin kauan on toivottu.

Eräs yleinen luokka voisi mahdollisesti kumminkin asettua tätä vanhurskauden halli-tusta vastaan. Tämä luokka käsittää kaikki, jotka eivät rakasta rakkauden kultaista sääntöä ja jotka sen sijaan, että rakastaisivat toisia niin kuin itseään, ovat taipuvaiset näkemään toiset poljettuina, sorrettiina ja heidän oikeutensa ja vaivansa kohtuullisen palkan ja hedelmän heiltä kiellettyinä, voidakseen itse elää loistavassa tuhlaavaisuudessa, ”hekumassa” (Jaak. 5:19) enemmän kuin sydän saattaa toivoa tai kohtuullisuus vaatia. Nämä pitävät kiinni nykyisestä yhteiskuntajärjestyksestä ikään kuin henki siitä riippuisi, ja näyttävät vaistomaisesti kauhistuvan luvattua Messias-valtakuntaa. Ja heissä ylläpitää toivo sitä ajatusta, ettei se koskaan tulisi, niin kuin Daavid sanoi:

”Heidän sydämensä ajatus on, että heidän huoneensa (perheensä) pitää iankaikkises-ti pysymän, ja heidän majansa suvusta sukuun, ja heidän nimensä kuuluisaksi tuleman maan päällä ... Tämä heidän tiensä on sula hulluus; kuitenkin heidän jälkeentulevaisensa sitä suullansa kiittävät.” – Ps. 49:12-14

Uskomatta tai myös sivuuttaen profeettain moninkertaiset todistukset tästä valtakun-nasta – sillä se oli alati heidän aiheensa, josta ”Jumala on ammoisista ajoista puhunut

(kaikkien engl. k.) pyhain profeettainsa suun kautta" (Apt. 3:21) — näkyvät monet kauhistuvan tätä valtakuntaa ja vaistomaisesti aavistavan sen totuuden, että jos Jumala pystyttäisi valtakuntansa, hallittaisiin sitä oikeudella; ja että, jos käytettäisi oikeutta, täytyisi monen maan hallitusmiehen vaihtaa paikkaa alamaistensa kanssa tai kenties joutuisivat vankeuteen; ja moni suuri, ylhäinen, imarreltu raharuhtinas tulisi riisutuksi vääryydellä saavutetusta kunniastaan, maineestaan, ja rikkaudestaan ja esiintyisi oikeassa karvasaan, epäjalona. Nämä pelkäävät, vaikkeivät usko todistusta siitä, ettei ole mitään peitettyä, joka ei tule ilmi, eikä mitään salattua, joka ei tule tunnetuksi. (Matt. 10:26) Ja yhdessä näiden epäjalojen kanssa — näiden rikkauden ja vallan väärien taloudenhoitajien kanssa, jotka lopultakaan eivät ole näiden varojen käyttämisessä "älykkäitä" kuten se, jonka viisautta kiitettiin vertauksessa (Luuk. 16:1-9) — seisoo vielä suurempi luokka, jota ilman he kaatuisivat. Tämä suuri luokka, jolla kenties nykyään ei ole muuta kuin kohtuullinen osansa kunniaa, virkoja, rikkauksia ja mukavuuksia, toivovat joskin hyvin heikosti, että tulee vielä päivä, jolloin saattavat kieriä ylellisyydessä "halvan kansan" kadehdittuina suojelusherroina. Nämä epäjalot, itsekkään turhamaisuuden orjat ja vaihtelevan onnen leikkikalut! Ja näiden joukossa — oi se on totta — on muutamia, jotka kantavat Kristuksen, hänen, köyhien ystävän, nimeä, ja huulillansa anovat ainoastaan jokapäiväistä leipää ja hurskaalla pilkanteolla rukoilevat: "Tulkoon valtakuntasi," vaikka he jokaisella sanallaan ja teollaan sekä kohtelullaan kanssaihmissiänsä kohtaan osoittavat, kuinka paljon he rakastavat nykyistä väärämielistä hallitusta, ja haluten vääryyttä, eivät he suinkaan mielellään soisi Kristuksen valtakunnan tulevan.

Omituista on — päivänselvässä ristiriidassa siihen asemaan nähden, jolle monet, jotka väittävät olevansa Jumalan lapsia, asettuvat — että usein tapaa moniainia sosialisteja ja muita, jotka hylkäävät kaiken kirkollisen, ja sen kanssa liiankin usein Raamatun ja kaiken uskon ilmoitettuun uskontoon, mutta kumminkin todella käsittävät muutamia vanhurskauden periaatteita, tunnustaen ihmisten yhteisen veljeyden, jne. kuten muutamit heidän kirjoistaan mitä kauniimmin osoittavat. He näyttävät odottavan ja tavoittelevan sitä yhteiskunnan yhdenvertaisuutta ja niitä yleisesti suotuisia olosuhteita, joita uudelleen ja uudelleen luvataan Raamatussa tuloksena Kristuksen valtakunnan pystyttämisestä ihmisten keskuuteen, kun Jumalan tahto on tapahtuva maan päällä. Ja kumminkin, sosialisti raukat, näyttää pikemmin siltä kuin heidän taistelullansa tasa-arvoisuuden puolesta suureksi osaksi olisi juurensa heidän köyhyyydessänsä ja tietoisuudessaan tavalisten mukavuuksien ja etujen puuttumisesta, kuin periaatteiden perustuksella; sillä annappas jonkun heistä periä tai ansaita suuri rikkaus, niin saattaa olla melkein varma, että hän hylkää sosialistiset oppinsa.

Hyvin varoen on niiden pyhien vaellettava, jotka rukoilevat: "Tulkoon valtakuntasi, tapahtukoon tahtosi," jotteivät heidän rukouksensa olisi ainoastaan huulien höpinää, johon heidän sydämensä ja elämänsä ei ollenkaan yhdy. "Oman suusi mukaan olen tuomitseva sinut" on eräs mitä enimmin sydäntä tutkiva ja ankara nuhde, jonka tuomari tulee lausumaan muutamille, jotka ovat tunnustaneet olevansa hänen palvelijoitansa ja ikävöivät hänen rakkaudesta rikasta ja oikeudenmukaista valtakuntaansa. Asettakoot siis kaikki, jotka siten rukoilevat ja uskovat tulevaa vanhurskasta hallitusta, nyt jo tekonsa ja sanansa sen oikeudellisten säädösten mukaisesti, niin paljon kuin heidän vallassaan on.

Ne, jotka ovat omaksuneet edellisten osien opetukset, tulevat näkemään ettei Jumalan valtakunta tule olemaan ulkonainen, näkyväinen valtakunta, jolla on maallinen loisto, vaan valtakunta, jolla on jumalallinen ihanuus ja voima. Tämä valtakunta on jo tullut toimivaan valtaansa, vaikkei se vielä ole voittanut ja raivannut pois tämän maailman valtakuntia, joiden vallanaika ei vielä ole kulunut loppuun.

Niin muodoin se ei vielä ole saanut täydellistä maallisen herrauden valtaa. Sen perustaminen on nyt kumminkin tapahtumaisillansa, kuten ajanmerkit ja myös ne ennustukset, joita on tarkastettu edellisessä osassa, ja toiset, joita tarkastetaan tässä osassa, osoittavat.

Seuraava luku esittää ennustuksia, jotka osoittavat eri asteita nimikristityn seurakunnan ja maailman valmistuksessa valtakuntaa varten ja kiinnittävät huomion muutamiin merkitsevimpiin muutoksiin, joita on ennustettu tapahtuvan sen perustamisen aikana. Mikään muu ei saata olla tärkeämpää tai herättää syvempää mielenkiintoa nykyään elävissä pyhissä, jotka ikävöivät perintöosaa tässä valtakunnassa ja etsivät yhteistoimintaa Mestarin, Yli-elonkorjaajan ja Kuninkaan kanssa siinä työssä, jonka aika nyt on tullut ja joka nyt tapahtuu.